

27-5-2020

పల్లవి:

ఇంక్కు కులతిలక ఇకనైన పలుకవె రామచంద్రా నన్ను

రక్షింపకున్నను రక్షకులెవరింక రామచంద్రా ఇ..

చరణము(లు):

చుట్టుప్రాకారములు సొంపుగ చేయిస్తి రామచంద్రా

ఆ ప్రాకారమునకు బట్టె పదివేల వరహాలు రామచంద్రా ఇ..

గోపురమంటపాలు కుదురుగ గట్టిస్తి రామచంద్రా నన్ను

క్రొత్తగ జూడక నిత్తరిటోవుము రామచంద్రా ఇ..

భరతునకు చేయిస్తి పచ్చలపతకము రామచంద్రా

ఆ పతకమునకుబట్టె పదివేల వరహాలు రామచంద్రా ఇ..

శత్రువున్ననకు నేను చేయిస్తి మొలత్తాడు రామచంద్రా

ఆ మొలత్తాడునకు బట్టె మొహరీలు పదివేలు రామచంద్రా ఇ..

లక్ష్మణునకు జేయిస్తి ముత్యలపతకము రామచంద్రా

ఆ పతకమునకు బట్టె పదివేల వరహాలు రామచంద్రా ఇ..

సీతమ్మకు చేయిస్తి చింతాకు పతకము రామచంద్రా

ఆ పతకమునకు బట్టె పదివేల వరహాలు రామచంద్రా ఇ..

వాహనములు మీకు వరుసతో జేయిస్తి రామచంద్రా జగ

న్యౌహన సంకేళ్ళు వేసిరి కాళ్ళకు రామచంద్రా ఇ..

కలికితురాయ నీకు పొలుపుగ జేయస్తి రామచంద్రా

నీవు కులుకుచు దిరిగెద వెవరబ్బసౌమ్యని రామచంద్రా ॥..

మీ తండ్రి దశరథమహారాజు పెట్టేనా రామచంద్రా

లేక మీమాము జనకమహారాజు పంపేనా రామచంద్రా ॥..

అబ్బా తిట్టితినని యాయాసపడవద్దు రామచంద్రా

ఈ దెబ్బలకోర్వక అబ్బా తిట్టితినయ్య రామచంద్రా ॥..

సర్వారు పైకము తృణముగనెంచకు రామచంద్రా

దెబ్బలకోర్వను యప్పుదీర్చమయ్య రామచంద్రా ॥..

ఏటికి జల్లిన నీళ్వాయె నా బ్రతుకు రామచంద్రా

నేను అధములందరికంటే అన్యాయమైతిని రామచంద్రా ॥..

కొసల్యపుత్రుడ దశరథతనయుడ రామచంద్రా

కావు క్షేమముగ భద్రాద్రి నెలకోన్న శ్రీరామచంద్రా ॥..

భక్తులందరిని పరిపాలించెడి శ్రీరామచంద్రా

నీవు క్షేమముగ రామదాసుని నేలుము రామచంద్రా ॥..

ఇజ్యాకు కులతిలక ఇకసైన పలుకవె..

'ఏమయ్యా ! నీకు నేను ఇన్ని చేసాను. నాకు ఈ మాత్రం చేయవా!' అని లోకంలో మనకు బాగా ఆత్మయుదైనవారితో దబాయిస్తాం. నాలుగు మాటలంటాం. పడతాం. అందులో ఒక కమ్ముదనముంది.' ఇజ్యాకు కులతిలక ఇకసైన పలుకవె రామచంద్రా నన్నురక్షింపకున్నను రక్షకులేవరింక రామచంద్రా'ను ప్రసిద్ధమైన రామ కీర్తనలో కూడా ఈ సౌగసైన దబాయింపు ఉంది. రాములవారి వంశంలో ఇజ్యాకు, రఘువు మొదలయినవారు నుప్పిస్తాంలు. వారి వల్ల రాములవారి వంశానికి ఇజ్యాకు వంశం, రఘువు వంశం అని పేర్లు వచ్చాయి. 'ఇజ్యాకు వంశం మొత్తానికి గోప్యవాడా ! నువ్వు నాతో మాట్లాడకపోతే, సాయం చేయకపోతే నీకున్న పీరు మొత్తం పోతుంది.. ఏమనుకొన్నావో.. ఏమో.. అయినా రామచంద్రా ! నువ్వు రక్షించకపోతే, ఇంకెవరు నన్ను రక్షిస్తారు..చెప్పు..' ఇలా సాగే ఈ పల్లవి మొదటి పంక్తిలో బెదిరింపు ఉంది.

రెండవ పంక్తిలో శరణముంది. ఇది భక్తకములకు మాత్రమే సాధ్యమైనది. తను ఒక మంచి పని చేస్తే, చెడ్డపని చేసావని నిందార్పణ వచ్చింది. కొడుకు భరించలేకపోయాడు. తన కష్టాన్ని తండ్రికి చెబుతున్నాడు. 'ఏమయ్యా రామయ్యా ! నీగుడికి ప్రాకారాలు (చుట్టు గోడ) ఎంత బాగా చేయించాను. దానికి పదివేల పరహాలు (పరాహాముద్రగల బంగారునాణములు) ఖర్చుయింది. నేను తినేసానని చెబుతారేమిటి? నువ్వు చెప్పుమని ఆత్మియంగా రామునితో పోట్లాడాడు భక్తరామదాను. వైప్పువ సంప్రదాయాన్ని అనుసరించి రాములవారికి నగలు, కిరీటాలు, శర్మారి, చతు, చామరాలు, వస్త్రాలు మొదలైనవన్నీ రామదాను చేయించాడు.

చింత చిగుర్లాంటి ఎరుని రాళ్లను పొదిగిన నగను- చింతాకు పతకాన్ని -సీతమ్మకు, రాముని అలంకరణకు కలికితురాయినీ (కొంగతల యాకలతో చేసిన శిరోభూషణం) లక్ష్మణునికి ముత్యాల పతకం, భరత శత్రుఘ్నులకు వరుసగా పచ్చల పతకం, రవ్వల మొలతాడు చేయించాడు. పీటన్నింటికి ఒక్కొక్కదానికి పదివేల పరహాలు అయిందని ఈ కీర్తనలో రామదాను మొరపెట్టుకొన్నాడు. దెబ్బ మీద పడుతుంటే అమ్మా అని సామాన్యంగా నేటినుంచి పిలుపు వస్తుంది. కాని రామదాను ఒంటి మీద దెబ్బ పడుతుంటే ' అయ్యా.. రామయ్యా !' అనే పిలుపువచ్చింది. ఎవరబ్బ సౌమ్యన్ని కులుకుతూ తిరిగేవు అనే స్థాయిని' ఆ బాధ చేరింది.'

మీ తండ్రి దశరథి మహారాజు పెట్టేవా ! లేక మీమామ జన్మకమహారాజు పంపేనా రామచంద్రా 'అని దెప్పిపోడుపు అన్న భక్తుడు అంతలోనే లెంపలు వాయించుకొని "ఈ దెబ్బలకోర్వక అబ్బ తిట్టితినయ్యా.. నన్ను క్షమించు'అన్నాడు. 'ఇవన్నీ నీకు నేను అప్పు ఇచ్చాను, తీర్చు' అంటూ నా బతుకు ఏటిలో చర్లిన నీళ్ల లెక్కయిందని రామదాను వాపోయాడు. ఏటిలో చర్లిన నీళ్లను గుర్తించి తిరిగి తీయటం అసాధ్యం. నీకు, నీవాళ్లకు నేనుఖ్యు చేసిన డబ్బును తిరిగి ఇవ్వటం అసాధ్యం. నన్ను క్షేమంగా చూడు' అని రామదాను ఈ కీర్తన ముగించాడు. బాధలోనుంచి పుట్టిన ఈ కీర్తనను ఎప్పుడు చదువుకొన్నా- బాధను మరిపిస్తుంది. అది ఈ కీర్తన ప్రత్యేకత.

27-5-2020

పల్లవి:

ననుబోవమని చెప్పవే సీతమృతల్లి న..

చరణము(లు):

ననుబోవమని చెప్పవే నారీశిరోమణి

జనకుని కూతుర జనని జానకమృత న..

ప్రక్కను చేరుక చెక్కిలి నొక్కుచు

చక్కగ మరుకేళి నొక్కుచుండెడి వేళ న..

ఏకాంతరంగుడు శ్రీకాంత నినుగూడి

ఏకాంతమున నేకశయ్యనున్న వేళ న..

అద్రిజవినుతుడు భద్రగిరీశుడు

నిద్రమేల్సైనువేళ నెలతరో టోధించి న..

రామదాసు కీర్తనలలోని కొన్ని పాదాలు తెలుగు వారి రక్తంలో కలిసాయి. ఆ పాదాలు మనందరి రక్తసుంబంధం కలిగినవి. అటువంటి వాటిలో 'ననుబోవమని చెప్పవే సీతమ్యుతల్లి' ఒకటి. నిజానికి అమ్మ అన్నా, తల్లి అన్నా ఒకటే. కానీ రామదాసు ఒకే అర్థం కల ఆ రెండు పదాలను కలిపి వాడాడు.. ఎందుకంట ఆప్యాయత ఎక్కువైనప్పుడు ఒకే పదాన్ని రెండుసార్లు పీలవటం తెలుగువారి సంభాషణల్లో సహజాతి సహజం.. దీనినే తెలుగు వారి నాలుకలపై కదలాడే కీర్తనలను రచించిన రామదాసు పాటించాడు. 'ఓ సీతమ్యుతల్లి! నన్ను రక్షించమని చెప్పవే.' అని కని పల్లవిలో చెప్పాడు. ఎవరికి చెప్పమంటున్నాడు.. ఏమి చెప్పమంటున్నాడో చరణాలలో మనకు కనబడుతుంది.

నారీశరోమణి : 'ననుబోవమని చెప్పవే నారీశరోమణి/జనకుని కూతుర జనని జానకమ్మ' అని అనుపల్లవి. సీతమ్యుత అడువారందరిలోను గొప్పది. జనకుని కూతురు. ఈ విశేషాలు అందరికి తెలిసినవే కదా! అయితే ఇక్కడ ఈ పదాల ప్రయోగాల వెనుక విశేషముంది. ఏ ఆడదానికయినా పుట్టిన రోజు ఉంటుంది. కానీ సీతమ్యుకి పుట్టిన రోజు లేదు. ఆవిడ జనకునికి ప్రత్యక్షమైన రోజు ఉంది. అందరికి అమ్మ అయిన ఆ తల్లి - ఒక అమ్మ కడుపున పుట్టిలేదు. అందుకే ఆ అయినిజ అయిన సీత విశిష్టత కలిగిన నారీ శరోమణి. శ్రీరాముని దగ్గర సీతమ్యుతన్నప్పుడు ఆమెకు కీడు చేసిన కాకాసురుడు రాముని చేతిలో మరణించలేదు. సీతమ్యుత దగ్గర లేనప్పుడు ఆమెకు కీడు చేసిన రావణాసురుడు రాముని చేతిలో మరణించాడు. రాక్షసుల మీద కూడా ప్రిమ చూపించకలిగిన ఉదాత్త హృదయ కనుక ఆమెను 'నారీశరోమణి' అన్నాడు రామదాసు.

జనకుని కూతుర: ఇయం సీతా.. మమ సుతా ..(ఈ సీత.. నా కూతురు) అని జనకుడు శ్రీరామకల్యాణ ఘుట్టంలో చెఱుతాడు. "రామయ్య! నీకు సీత ఎవరో తెలీదు కదా, ఇదుగో ఈమె సీత, ఈమె నా కూతురు. నేను నీకు ఈమెని కామ పత్రిగా ఇవ్వడంలేదు, నీతోపాటు ధర్మంలో అనువర్తించడానికిని ఈ పిల్లలిని ఇస్తున్నాను," అందుకని ధర్మపత్రిగా స్వీకరించు. రామ! ఆడపిల్ల తండ్రిని కదా, అందుకని ఆనందంలో ఇన్ని మాటలు అనేశాను, కాబట్టి నన్ను క్లమించు, ఈమెని నువ్వు పుచ్చుకో, నీ చేతితో మా అమ్మాయి అరచేతిని బాగా రాసి పట్టుకో (సూర్యవంశం వాళ్ళకి అరచేతిని అరచేతితో రాసి పట్టుకుంటే సుముహుర్తం, మనం జీలకర్త-బెల్లం పెడతాం సుముహుర్తానికి), ఈ కణం నుంచి మా అమ్మాయి ఏది చేసినా అది, నా భర్త అని నీ కోసమే చేస్తుంది. రామ! మాది విదేహ వంశం, మాకు దేహమునందు భూంతి ఉండదు, నా కూతురిని అలా పెంచాను. ఒక ఏడాది తరువాత నా కూతురు నీతే కలిసి పుట్టింటికి వచ్చినప్పుడు నేను నేర్చిన సంప్రదాయాన్ని మరిచిపోతే, అది నీ పల్లే రామ! ఎందుకంట నేను నేర్చినదాన్ని భర్త ఉధరించాలి, ఆ ఉధరించడంలో పొరపాటు వస్తే అది నీదే అవుతుంది, ఆమె నిన్ను నీడలా అనుగమిస్తుంది." ఇదంతా 'ఇయం సీతా' శ్లోకం యొక్క రహస్యర్థంగా పెద్దలు వివరించారు. సీతమ్యుత నీడలా రాముని అనుసరిస్తుందని జనకుడు చెప్పాడు. అందుకే రామునిపెంట నిరంతరం ఉండే సీతమ్యుత - రామునితో చెప్పి తనని బంధిభిన్నా కష్టాలనుంచి గట్టిక్కొంచాలని రామదాసు 'జనకుని కూతుర' అని ప్రయోగించాడు.

సులభ ప్రసన్నః పాయసం తీసుకొన్న కొసల్య పదినెలల తర్వాత రాముని కన్నది. పది నెలలతర్వాత లోకానికి దర్శనమిచ్చాడు రాముడు. కాని సీతమ్య యజ్ఞం చేద్దామనే సంకల్పంతో జనకుడు ఇంకా యజ్ఞభూమి దున్నతున్నాడో లేదో, వెంటనే కనబడింది. కనుక సీతమ్య - రామయ్ కంటే సులభ ప్రసన్న. జనకునికి ఎంత సులభంగా కనబడి అనుగ్రహించావో, నన్న కూడా అలాగే సులభంగా కష్టాలనుంచి గట్టిక్కేంచమని, జనక ప్రసక్తిని కవి తీసుకు వచ్చాడు.

ప్రక్కను చేరుక చెక్కెలి నేక్కుచు: "ఓ సీతమ్య ! శ్రీ రాముడు నీ పక్కనచేరి , నీ చెక్కెలి నేక్కుతూ రతికేళిలో పరవశిస్తున్న సమయంలో నాగురించి. రామయ్కు చెప్పు. నీ ఒక్కరి మీద మనస్సు కలిగిన మా శ్రీ రాముడు.. ఏకాంతములో ఏకశయ్యలో నీతో ఉన్న సమయంలో నాటాచల గురించి శ్రీ రామునికి చెప్పు. పార్వతీదేవి చేత కొనియాడబడే (అద్రిజ వినుతుడు) ఆ భద్రాచల దేవుడు శ్రీరాముడు నిద్రమేల్గొను సమయంలో - నా ఇఖ్యందిని ఆస్వామికి చెప్పు తల్లి "అని ఈ నను భోవమని చెప్పవే గీతంలోని చరణాల స్థూలార్థం. ఈ సమయాలేమిటి? అని నాగరికులు ఈ చరణాలను చదివే సమయంలో ఇఖ్యంది పడతారు.

పైకి శ్యంగారం... లోపల వేదాంతం: తన గోడును స్వామికి విన్నవించమని లక్ష్మిని అడగడం ఒక విశిష్టాధ్యైత సంప్రదాయం . ఆమెను పురుషకారిణిగా ఈ సంప్రదాయంలో భావిస్తారు. విశిష్టాధ్యైత సంప్రదాయం. భగవంతునికి ఉండే కోపాన్ని లక్ష్మీ తగ్గిస్తుంది. జీవునికి, దేవునికి మధ్య ఆ తల్లి మధ్యవర్తిత్వం చేస్తుంది. అందుకే రామదాసు - రామ ప్రసాదానికి సీతమ్యని ప్రార్థించాడు. ఇదోక సమన్వయం.

"ప్రక్కతి" అంతా స్త్రీ స్వరూపమే. ఇదే "మహామాయ". "దేవుడు" ఒక్కడే "పురుషుడు". "మాయ" ను అధీనంలో ఉంచుకున్న "పురుషుడు" "దేవు"డే. "మాయ" అధీనంలో ఉన్న "పురుషుడు" జీవుడు. ఈ పురుషుడు మాయ నుండి విడివడి పోదామన్నా పోనివ్యదు. ఈ "మహామాయ" ఉండనివ్యదు, వదలదు, వదలనివ్యదు. అందుకే నను భోవమని చెప్పవే "సీత" మ్య తల్లి. అని జీవుడైన రామదాసు మాయకు(సీతమ్యకు) విన్నవించాడు. ఈ పురుషుడు (జీవుడైన రామదాసు) "మాయ" ను ప్రార్థిస్తే ఆ "మహామాయ". తన అధీనంలో ఉన్న "పురుషున" కు(రామునికి) విన్నవిస్తే అది విని, ఆ "పురుషుడు" "మహామాయ" కు అనుమతిస్తే. ఆ "మాయ". జీవుడై వదులుతుంది. అప్పుడు ఆ జీవుడు "దేవుడవుతాడని దీనికి లోతయిన సమన్వయం" పెద్దలు చెప్పారు. మాయనుంచి విడివడటానికి జీవుడు చేసే వేదనకు - ఈ మహా వేదాంతరహస్యానికి- రామదాసు శ్యంగారపు పరదాలు కప్పాడు. చెక్కెలినేక్కుటమేమిటండి.. రతికేళి ఏమిటండి.. అని ..". ఇష్టాహాహా ల"దగ్గర అగిపోతే - మాయ ప్రపంచంలో జన్మల పరంపర అలానే కొనసాగుతుంటుంది.

భగవాన్ శ్రీ రఘు మహార్థిని ఒక భక్తురాలు," త్యాగయ్, అన్నమయ్, రామదాసు వీరంతా గానం చేసి తరించారు కదా! అది అందరికి సాధ్యమవుతుందా?" అనిఅడిగింది దానికి మహార్థి చిన్న చిరునవ్యతో ఇలా "అమ్యా! వారంతా గానంతో తరించలేదే, తరించాకే ఆ అనుభవాన్ని గానం చేశారు." అని జవాబిచ్చారు.